

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123201532
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:4123201532.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Žitkova 11, IČO: 36 854 140, proti žalovaným: 1/ A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom A., C. XX/XX, 2/ D. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom A., C. XX/XX, zastúpeným Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom, so sídlom v E., B. XXX/XX, o zaplatenie 28.379,52 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.decembra 2024 sp. zn. 7Csp/61/2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.decembra 2024 č.k. 7Csp/61/2023-244 okrem výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Žalobca má proti žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 16.decembra 2024 č.k. 7Csp/61/2023-244 rozhodol nasledovne:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.030,28 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 145,02 € od 17.10.2023 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.11.2023 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.12.2023 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.01.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.02.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.03.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.04.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.05.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.06.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.07.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.08.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.09.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.10.2024 až do zaplatenia,
- zo sumy 145,02 € od 17.11.2024 až do zaplatenia,

to všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

III. Priznáva žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 38,66 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak (druhýkrát) o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 28.379,52 € s príslušenstvom a nahradiť trovy konania na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 21.02.2011 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 34.000 € s úrokovou sadzbou 4,99 % ročne v zmysle čl. 3 úverovej zmluvy bod 1 písm. a/. Nakoľko si žalovaní neplnili riadne a včas zmluvne stanovené mesačné úverové splátky, dňa 30.04.2020 žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť spotrebiteľského úveru a zostatok z úverovej zmluvy ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 28.379,52 €, ktorá pozostáva z istiny vo výške 27.362,87 €, 4,99 % ročného úroku vyčísleného do 30.04.2020 vo výške 1.001,96 €, 5% úroku z omeškania vyčísleného do 30.4.2020 vo výške 14,69 €.

3. Súd vo veci rozhodol (prvýkrát) rozsudkom sp. zn. 7Csp/61/2023-71 zo dňa 19.09.2023, ktorým uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.675,77 € s príslušnými 5%-tnými úrokmi z omeškania z jednotlivých súm za príslušné dlžné obdobia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalovaným priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 52,96 %. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca aj žalovaní. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/1/2024-146 zo dňa 20.02.2024 bol rozsudok súdu prvej inštancie čo do výroku I. potvrdený, odvolanie žalobcu proti výroku I. bolo odmietnuté. Rozsudok vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. bol zrušený a v zrušenom rozsahu bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1 Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že medzi ČSOB stavebná sporiteľňa, a. s., ako (pôvodným) veriteľom, a žalovanou 1/ - stavebným sporiteľom, ako dlžníkom, a žalovaným 2/, ako spoludlžníkom, bola uzavretá zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 21.02.2011, na základe ktorej bol poskytnutý t.z. mimoriadny medziúver vo výške 34.000 €, a to do dňa pridelenia cieľovej sumy vyššie uvedenej zmluvy o stavebnom sporení. Žalovaná 1/ požiadala žalobcu písomne prostredníctvom bankovej pobočky v Košiciach o poukázanie finančných prostriedkov z mimoriadneho medziúveru na čísla bankových účtov, ktoré boli uvedené v žiadostiach. Jednalo sa o splatenie existujúcich peňažných záväzkov žalovaných, pričom tieto boli vo dvoch finančných inštitúciách, Slovenská sporiteľňa a Poštová banka a.s.. Z mimoriadneho medziúveru vo výške 34.000 € bola prevedená na samostatný účet suma 3.502,57 € na zaplatenie pohľadávky, ktorá bola splatená ku dňu 28.02.2011. Zostatok úveru vo výške 30.160,83 € bolo dohodnuté čerpať na účet v E. E., F., ktorý patril žalovanej 1/. Suma 336,60 € bola poplatkom za spracovanie a schválenie úverového prípadu v zmysle čl. VII. bod 1 predmetnej úverovej zmluvy. Na základe uvedeného mal súd preukázané, že žalovaným 1/ a 2/ bol poskytnutý tzv. mimoriadny medziúver vo výške 33.663,40 €, po odpočítaní poplatku za spracovanie úveru, ktorý im bol prevodom na jednotlivé účty vyplatený.

4.2 V zmysle čl. IV. bodu 2.1. bolo medzi žalobcom, ako veriteľom, a žalovanými ako dlžníkom a spoludlžníkom dohodnuté, že od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 145,02 € vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca na účet stavebného sporenia, pričom úverová splátka pozostáva z úroku z cieľovej sumy vo výške 143,35 € a poplatku za správu úverového účtu vo výške 1,67 €. V zmysle čl. IV. bod 1.1. od mesiaca nasledujúceho po uzatvorení zmluvy do nasporenia 50 % z cieľovej sumy sa dlžník zaviazal v súlade s VOP pravidelne mesačne poukazovať vklady v minimálnej sume 360 € na účet stavebného sporenia, a to v počte vkladov 51 až do pridelenia cieľovej sumy.

4.3 Dňa 03.03.2020 žalobca vyzval žalovaných 1/ a 2/ na úhradu dlhu po lehote splatnosti ku dňu 03.03.2020 vo výške 584,93 €, a to najneskôr do 31.03.2020, kde boli žalovaní poučení, že vyrovnaním uvedeného záväzku nezaniká ich povinnosť v termíne do 16.03.2020 uhradiť mesačnú splátku úveru vo výške 145,02 €. Z uvedeného možno dedukovať matematickým výpočtom, že žalobca pristúpil k výzve na úhradu dlhu po nezaplatení najmenej troch splátok, a teda prvá splátka by mala byť neuhradená v decembri 2019 (145,02 € x 3, t. j. 435,06 €).

4.4 Dňa 04.05.2020 vyhlásil žalobca okamžitú splatnosť celého zostatku úveru, a to ku dňu 30.04.2020, pričom však nešpecifikoval, od ktorej neuhradenej splátky pristupuje k zosplateniu celého úveru. Žalobca túto skutočnosť neoznámil ani na výzvu súdu, ani na pojednávaní dňa 21.08.2023, kedy právny zástupca žalobcu len všeobecne skonštatoval, že postup žalobcu bol zákonný, v súlade s ustanovením § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka.

4.5 Z dôkazných listín predložených žalobcom súd ďalej vzal za preukázané, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, tak aj písomná výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti bola doručená žalovaným

1/, 2/, ktorí podľa žalobcom predložených poštových doručeníek tieto písomnosti osobne prevzali. Ku dňu dátumu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru bola celková suma pohľadávky vyčíslená na 28.379,52 €, čo predstavuje žalovanú sumu, ktorá pozostáva z nesplatennej istiny vo výške 27.362,87 €, nezaplateného úroku 1.001,96 € a neuhradeného úroku z omeškania vo výške 14,69 €.

4.6 Z histórie splácania úveru a výpisu z konta medziúveru č. XXXXXXXXX za obdobie rokov 2011 až november 2024, ako aj z výpisu konta stavebného sporenia č. XXXXXXXXX za obdobie rokov 2011 až 2020 súd zistil, že žalovaní od podania žaloby (a samozrejme aj pred podaním žaloby s poukazom na výzvu pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 03.03.2020) neuhradili ani jednu z nasledujúcich splátok.

5. Právne vec posúdil podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 3 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného ku dňu 21.02.2011, § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1,2, § 53 ods. 1,2,9,10, § 54 ods. 1,2, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), čl. VIII ods. 1,2,3 písm. f/ zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 17.02.2011.

6.1 Súd konštatoval nespornosť uzavretia Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa 21.02.2011, kedy bol žalovaným poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 34.000 €, a to do dňa pridelenia cieľovej sumy podľa Zmluvy o stavebnom úvere; ani to, že na účty žalovaných bol poskytnutý medziúver vo výške 33.663,40 € vyplatený, a to po odpočítaní poplatku za spracovanie úveru.

6.2 Súd predmetnú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 OZ, a to bez ohľadu na to, že je inak zmluva o úvere ako absolútny obchod upravená v Obchodnom zákonníku. Poskytnutý úver nie je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z.z. vzhľadom na ust. § 1 ods. 3 písm. b/ daného zákona. Predmetnú spotrebiteľskú zmluvu tak posudzoval podľa § 53 ods. 1, 2, 5 a 9 Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 1, 2 a § 565 Občianskeho zákonníka a v zmysle citovaných článkov predmetnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere.

7.1 Súd prioritne skúmal splnenie podmienok pre platné mimoriadne zosplatenie úveru. Dospel k záveru, že pokiaľ by súd vychádzal z predpokladu, že z obsahu výzvy pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 03.03.2020 po zohľadnení vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.05.2020 by malo byť zrejmé, že veriteľ tak urobil pre omeškanie s úhradou splátky splatnej k 16.01.2020, v danom prípade by došlo k naplneniu lehôt vyplývajúcich z § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ tak, ako je uvedené v bode 50. odôvodnenia zrušujúceho rozsudku súdu druhej inštancie.

7.2 Pri konečnom posudzovaní predmetného mimoriadneho zosplatenia úveru súd dospel k opačnému záveru, pri ktorom sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, podľa ktorého v čase rozhodovania veci súdom druhej inštancie (20.02.2024) bolo už právoplatné uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, na ktoré súd musí v tomto konaní prihliadať a ktorým je viazaný ako vyššou súdnou autoritou. K uvedenému súd citoval bod 14.2: „14.2. Dovolací súd uvádza, že pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatenej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatil celý dlh.

8. Súd pri rešpektovaní najvyšších súdnych autorít v tejto veci odchylné v porovnaní so stanoviskom súdu druhej inštancie (bod 43. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 6CoCsp/1/2024-146) konštatoval, že právny úkon mimoriadne zosplatenie úveru bolo nezákonné, nakoľko výzva pred vyhlásením okamžitej

splatnosti úveru zo dňa 03.03.2020 nekonkretizuje a presne nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne sa zosplatní celý dlh, čo má za následok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu a následne absolútnu neplatnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru.

9.1 K vyššie uvedenému právnomu posúdeniu súd uviedol, že uvedené vyvodil z nesporných skutkových zistení, a to listu zo dňa 03.03.2020 označeného ako „Výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru“ adresovaným obom žalovaným, ktorým žalobca upozornil žalovaných na omeškanie vkladov na účte mimoriadneho medziúveru vrátane splátky v termíne do 16.03.2020 vo výške 145,02 €. Vyzval žalovaných k úhrade dlhu po lehote splatnosti ku dňu 03.03.2020 vo výške 584,93 € a to najneskôr do 31.03.2020 a upozornil ich na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. Uvedená výzva bola podľa doručeníek doručené žalovaným dňa 06.03.2020.

9.2 Uvedená „Výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru“ neobsahuje presné označenie splátky resp. splátok, s ktorou sa mali žalovaní dostať do omeškania. Z textu uvedenej výzvy nie je tak možné zistiť, vo vzťahu ku ktorým omeškaným splátkam žalobca uplatnil svoje právo a či teda z jeho strany bola dodržaná aj tá požiadavka zákona, že sa malo jednať o splátku resp. splátky, s úhradou ktorých boli žalovaní v omeškaní viac ako tri mesiace. Vzhľadom na uvedené, rešpektujúc stanoviská najvyšších súdnych autorít s poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2023, mal súd za to, že sa jedná o neurčitý právny úkon a preto je podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný. Vzhľadom na túto jeho neplatnosť tak žalobca ako veriteľ si nespĺnil riadne svoju oznamovaciu povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené vyvodil záver, že k zosplatneniu úveru nedošlo riadne a v súlade so zákonom.

9.3 Na základe vyššie uvedených skutočností má žalobca v tomto konaní nárok len na zaplatenie dlhu vo výške 2.030,28 € (pri splátke 145,02 € x 14 mesiacov), čo predstavuje súčasť neuhradených splátok, ktoré žalovaní mali uhrádzať od 17.10.2023 (rozsudkom súdu prvej inštancie boli priznané splátky za obdobie do 17.09.2023) do 17.11.2024, teda do poslednej neuhradenej splátky pred vyhlásením tohto rozsudku zo dňa 16.12.2024.

10.1 Po citácii ust. § 517 ods. 1 OZ a § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z. súd priznal žalobcovi aj nárok na príslušné úroky z omeškania z jednotlivých súm, ktoré však nemôžu byť vyššie ako úrok, ktorého sa žalobca domáha v žalobe, teda 5% z jednotlivých súm a od návrhu požadovaného dátumu, teda od 01.05.2020.

10.2 Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to najskôr odo dňa ním uplatneného v žalobe t.j. odo dňa 01.05.2020 zo splátok splatných k uvedenému dňu a následne odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok, ktoré boli splatné k 16. dňu v mesiaci. V čase omeškania žalovaných bola úroková sadzba hlavných refinančných obchodov stanovená Európskou centrálnou bankou vo výške 0,00% p.a., do 26.07.2022. Od 27.07.2022 do 01.01.2023 sa úrokové sadzby za jednotlivé obdobia navyšovali od 0,05 do 2,56 %. Nakoľko však žalobca v žalobe požaduje úroky z omeškania len vo výške 5 %, súd nemohol priznať žalobcovi vyššie úroky nad rámec jeho návrhu, v zmysle citovaného nariadenia vlády. Pri započítaní 5 percentuálnych bodov predstavujú súdom priznané ročné úroky z omeškania tak, ako sú uvedené vo výroku rozsudku.

11. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1,2 CSP a nakoľko po druhom rozhodnutí súd žalobe vyhovel čo do sumy 8.760,05 € (rozsudkom zo dňa 20.02.2024 bola právoplatne priznaná suma vo výške 6.675,77 € s prísl. a rozsudkom zo dňa 16.12.2024 suma 2.030,28 € s prísl.), konštatoval, že žalobca mal úspech v rozsahu 30,67 % (8.760,05 €) a neúspešný bol v rozsahu 69,33 % (19.619,47 €) z celkovo uplatnenej sumy 28.379,52 €. Rozdiel úspechu a neúspechu je vo výške 38,66 %. Žalovaným preto priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 38,66 %, pričom nevzhladol dôvodnosť aplikácie ust. § 257 CSP.

12.1 Proti tomuto rozsudku voči výroku I. a súvisiacemu výroku o trovách konania podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia súdom prvej inštancie. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

12.2 Žalovaní uviedli, že súd prvej inštancie vydal rozsudok v rozpore so zachovaním lehoty na prípravu pojednávania, pretože nemali procesný priestor na adekvátnu prípravu. Právnomu zástupcovi nebolo predvolanie na pojednávanie doručené tak, aby mali dostatočný časový priestor na prípravu

na pojednávanie. Ide teda o prejednanie veci v rozpore so základnými princípmi. Uviedli, že žalobca až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania tvrdil, že uplatňuje žalobným návrhom údajný nárok na základe zosplatnenia úveru, pričom v tomto smere konkretizoval aj svoje tvrdenia a predložil relevantné dôkazy. Dokonca na opakované výzvy súdu ku špecifikácii svojich tvrdení uviedol, že tieto sú podľa jeho názoru špecifikované dostatočne. Nemenil a nedoplnil svoje tvrdenia ani po vyslovení predbežného právneho posúdenia veci, kedy súd jasne vyslovil, že považuje úkony žalobcu za neurčité a z toho dôvodu za neplatné. Z ich pohľadu teda nebolo možné tušiť, že súd sa domnieva, že by mal mať žalobca akýkoľvek, hoci aj čiastočný, úspech v tomto konaní. Právny zástupca preto nepovažoval za potrebné produkovať ďalšie tvrdenia a vykonať ďalšie dokazovanie alebo inak relevantne využiť prostriedky procesnej obrany. Z uvedeného dôvodu rozsudok v napadnutej časti považujú za prekvapivé rozhodnutie.

12.3 Žalobca nikdy netvrdil, a to až do rozhodnutia súdu, že by svoje tvrdené právo požadoval inak ako tak, že ho žiada titulom zosplatneného úveru. Bremeno tvrdenia, že žalobcovi patrí iná suma za iných okolností zaťažuje žalobcu, keďže žalobca neunesol bremeno tvrdenia, neupravil žalobu ani do takej podoby, ako to poňal súd vo výroku I., súd prekročil žalobný návrh a fakticky rozhodol ultra petitem, čo znamená porušenie zásady ne ultra petitem (ako odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP). Zároveň tým nahradil aktivitu strany konania, navyše dodávateľa, spotrebiteľskej právnej veci vlastným konaním a bez tvrdenia žalobcu priznal takú sumu, ktorú žalobca ani alternatívne priznať nenavrhol. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019 sp.zn. I. ÚS 246/2019. K potrebe vyhodnocovať takéto žalobné návrhy žalobcu za nedôvodné v celom rozsahu zároveň poukázali na rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 10CoCsp/12/2022 zo dňa 28.02.2022.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že žalovaní nesprávnym spôsobom označujú rozhodnutie, voči ktorému podávajú odvolanie, keď uvádzajú, že odvolanie podávajú proti rozsudku zo dňa 19.09.2023, ktorý im bol doručený 07.10.2023. Podľa žalobcu týmto nie je naplnená podmienka v zmysle ust. § 363 CSP, v zmysle ktorej sa v odvolaní musí uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. Odvolanie žalovaných je datované ku dňu 17.02.2025, avšak z elektronického súdneho spisu vyplýva, že podanie označené ako „Odvolanie“ bolo v súdnom spise zaevidované až dňa 18.02.2025. Táto skutočnosť, je dôležitou najmä z ohľadu posúdenia včasnosti podania odvolania. Zákonná lehota na podanie odvolania žalovaným uplynula 17.02.2025 vzhľadom na to, že posledný deň lehoty pripadol na víkend. Podľa názoru žalobcu bolo teda odvolanie podané oneskorene. Napriek tomu, že žalovaní uvádzajú, že im nebola poskytnutá dostatočná lehota na prípravu pred pojednávaním, žalobca má za to, že sa nejednalo o prvé pojednávanie vo veci a sami žalovaní v odvolaní uviedli, že žalobca svoje tvrdenia nezmenil a nedoplnil. Zastáva názor, že žalovaní sa nemôžu dovoliavať dlhšej lehoty na prípravu pojednávania, obzvlášť s ohľadom na skutočnosť, že im predvolanie bolo odoslané ešte 28.11.2024. Skutočnosť, pre ktorú si predvolanie na pojednávanie prevzali až dňa 14.12.2024, teda dva dni pred pojednávaním, nie je žalobcovi známa. K námietke žalovaných ohľadom predbežného právneho posúdenia veci sa žalobca nevyjadril, nakoľko to patrí do kompetencie súdu. Dodal však, že súd už v roku 2023 raz vo veci rozhodol, pričom toto rozhodnutie bolo vo vyhovujúcej časti potvrdené odvolacím súdom, a preto bolo, resp. malo byť podľa jeho názoru predbežné právne posúdenie veci žalovaným zrejme. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie odmietol ako nedôvodné, prípadne, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

14. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaných bolo žalovaným prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 23.03.2025. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas (17.02.2025) oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných nie je možné vyhovieť.

16. Odvolaním nebol napadnutý rozsudok vo výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, preto rozsudok v uvedenom rozsahu nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

17. Rozsudok je vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

18. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.05.2025 o 9.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 20.05.2025 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

19. Žalovaní v odvolaní uplatnili odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/). Podľa obsahu odvolania odvolací súd mal za to, že boli uplatnené aj odvolacie dôvody, že neboli splnené procesné podmienky (a/) a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/).

20. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci uplatnené odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, f/, h/) neboli naplnené.

21. Podstatou odvolacích námietok žalovaných bolo tvrdenie, že i/ súd žalobe čiastočne vyhovel napriek tomu, že žalobca nikdy netvrdil, že svoj nárok žiada inak, než titulom zosplatneného úveru. Čiastočný úspech žalobcu je prekvapivým rozhodnutím, nakoľko mu súd priznal nárok bez toho, aby žalobca svoj nárok upravil, čím súd prekročil žalobný návrh a rozhodol ultra petitem; ii/ rovnako namietali porušenie procesných práv, keď súd vydal rozsudok na pojednávaní v rozpore so zachovaním lehoty na prípravu pojednávania.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že prvá odvolacia námietka (i/) nie je dôvodná a druhá (ii/) je čiastočne dôvodná.

23. Pokiaľ súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe a priznal žalobcovi nárok vo výške 2.030,28 € s príslušenstvom, podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo zo strany súdu k prekročeniu žalobného návrhu, nakoľko sa žalobca domáhal zaplata sumy 28.379,52 €.

24. K uvedenej odvolacej námietke sa odvolací súd vyjadril už v prvom rozhodnutí odvolacieho súdu (z 20.02.2024), nakoľko žalovaní v odvolaní aj proti prvému rozsudku súdu prvej inštancie vzniesli totožnú odvolaciu námietku. Odvolací súd zotrváva na vyslovenom právnom názore, že súd prvej inštancie je síce viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), avšak nie je viazaný právnym posúdením nároku. Ak súd dospel k názoru, že nedošlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu úveru, vychádzajúc z dôvodu, že súd pozná právo, priznal žalobcovi nárok titulom neuhradených splátok ku dňu vyhlásenia rozsudku. Žalovaní v priebehu sporu nenamietali, že uvedené splátky sú uhradené, naopak namietali, že žalobca nepreukázal, aká výška sumy bola žalovanými uhradená, čím neopodstatnene preniesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno na žalobcu.

25. Pokiaľ žalovaní v rozhodnutí súdu videli prekročenie žalobného návrhu a s tým spojené naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, odvolací súd k odvolaciu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP uvádza, že procesné podmienky definuje CSP ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Teória civilného práva procesného rozoznáva vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť, zákonné obsadenie súdu), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom, spôsobilosť byť zástupcom a riadne plnomocenstvo zástupcu) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania. V prípade zistenia nedostatku neodstrániteľných procesných podmienok, tieto bránia súdu v konaní a rozhodnutí. Po zistení nedostatku odstrániteľných procesných podmienok, súd sa pokúsi tento nedostatok odstrániť. V prípade neodstránenia odstrániteľného nedostatku súd konanie zastaví.

26. V prejednávanej veci preto nebol naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP namietaný žalovanými.

27. Pokiaľ žalovaní namietali porušenie procesných práv, keď súd vydal rozsudok na pojednávaní v rozpore so zachovaním lehoty na prípravu pojednávania, odvolací súd konštatuje, že uvedená

odvolacia námietka je síce dôvodná, avšak nedosahuje intenzitu takého rozsahu, v dôsledku ktorej by rozhodnutie vo veci samej nebolo vecne správne.

28.1 Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že po vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie vykonal procesné úkony spočívajúce v doručení rozhodnutia odvolacieho súdu, vo výzve na prednesenie ďalších návrhov v konaní, nariadil pojednávanie na deň 16.09.2024 (čl. 190), ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalovaných. Pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu potreby doplnenia listinných dôkazov zo strany žalobcu. Po doručení listinných dôkazov a vyjadrenia žalobcu tieto listiny boli spolu s predvolaním na pojednávanie doručované zo strany súdu dňa 28.11.2024, pričom termín pojednávania bol vytýčený na deň 16.12.2024.

28.2 Zároveň odvolací súd zistil, že predvolanie na pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalovaných doručené 14.12.2024 uplynutím úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia (čl. 237). Dňa 16.12.2024 právny zástupca žalovaných z dôvodu, že z v tento deň doručenej zásielky zistil termín pojednávania, požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu nespĺnenia zákonnej lehoty na prípravu pojednávania. Napriek tomu, že nebola zachovaná lehota na prípravu pojednávania vo vzťahu k právnenému zástupcovi žalovaných, súd pojednávanie dňa 16.12.2024 uskutočnil a vo veci samej rozhodol.

28.3 Z uvedeného dôvodu možno konštatovať porušenie procesných práv žalovaných (§ 178 CSP) keď predvolanie nebolo zástupcovi strany sporu doručené tak, aby mal dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa malo pojednávanie konať.

28.4 Uvedený procesný nedostatok však nemal vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu, a nemožno tiež uviesť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo prekvapivým rozhodnutím, keďže súd vo veci samej už raz rozhodol, jednalo sa o pokračovanie v konaní, keď odvolací súd na základe odvolaní obidvoch strán sporu rozsudok súdu prvej inštancie v časti potvrdil a v prevyšujúcom rozsahu rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s vysloveným právnym názorom vo veci.

28.5 Žalovaným tak muselo byť známe právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, všetky listiny tvoriace obsah súdneho spisu im boli doručené a navyše aj napriek vyslovenému právnemu názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v konečnom dôsledku rozhodol v prospech žalovaných.

29. K právnemu posúdeniu spornej veci, keď súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodnutí neaplikoval právny názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcej časti (prvého) rozhodnutia odvolacieho súdu odvolací súd poznamenáva nasledovné:

30. Súd prvej inštancie konštatoval, že pri rozhodnutí odvolacieho súdu bolo už právoplatné uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, na ktoré musel prioritne prihliadať a ktoré odvolací súd nezachytil pri svojom rozhodnutí.

31.1 Odvolací súd vo veci rozhodoval dňa 20.02.2024, pričom rozhodnutie dovolacieho súdu z 25.01.2024 nebolo ešte publikované, a preto nemohol mať vedomosť o uvedenom rozhodnutí. Navyše jedno rozhodnutie dovolacieho súdu nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (R 71/2018).

31.2 Odvolací súd však zdôrazňuje, že vychádzajúc z obsahu daného rozhodnutia, je tam riešená iná otázka, keď dovolací súd uviedol, že pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení (nie vo výzve pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti – poznámka odvolacieho súdu) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorázovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

32. Odvolací súd preto zotrváva na už vyslovenom právnem názore, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť vo výzve pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru konkrétne, pre ktorú omeškanú splátku je dlžník v omeškaní, prípadne, ktorá splátka mimoriadnu splatnosť vyvolala. Uvedené je možno vyvodiť podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Zároveň však odvolací súd dodáva, že táto otázka (uviedenie konkrétnej omeškanej splátky vo výzve pred zosplatnením) sa postupne vyvíjala a bola už ustálená rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

33.1 Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 bola vyriešená otázka, či vo výzve veriteľa dlžníkovi pred zosplatnením podľa § 53 ods. 9 OZ je veriteľ povinný uvádzať aj konkrétnu splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní, a to tak, že pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15

dní na uplatnenie tohto práva - odkaz na § 53 ods. 9 OZ) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Najvyšší súd uviedol, že identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premĺčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

33.2 S vyššie uvedeným záverom sa stotožnil Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024 a sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024, keď uviedol, že neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, malo za následok neplatnosť zosplatenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

34. Vychádzajúc z citovaných rozhodnutí dovolacieho súdu, nakoľko vo výzve pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 03.03.2020 nebola špecifikovaná splátka, s ktorou sa žalovaní dostali do omeškania, vecne správne rozhodol súd prvej inštancie, ak dospel k záveru o absolútnej neplatnosti právneho úkonu – vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru.

35. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli žalovaní neúspešní, nemajú preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla im povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi. Odvolací súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).